

maa jeg anføre, at de Medlemmer af Menigheden, som bo udenfor Sognegrænsen, vel neppe kunne faa Ret til at benytte Sognemenighedens Lighus. Jeg mener derfor, at det vil være berettiget, at ogsaa disse Menigheder komme i Betragtning, naar en saadan Lov gennemføres.

Jeg skal ikke omtale de sanitære Grunde, som ere medvirkende til, at et saadant Forslag bør gennemføres. Der er en anden Grund, som navnlig paa Landet gør sig gældende. Ved Begravelser møder det store Følge ofte i Hjemmet, og den dermed uundgaaelig forbundne Spising og meget andet er en Uskik i Nutiden, som man bedst vil komme bort fra ved Hjælp af Lighuse. Jeg mener, at det er en Sag, som bør søges fremmet saa hurtigt som muligt, og jeg tillader mig at henstille til det kommende Udvalg at tage under Overvejelse, om ikke ogsaa Valg- og Frimenigheder kunde komme i Betragtning saaledes, at de træde i Kommunernes Sted paa dette Omraade, og at altsaa de samme Bestemmelser, som gælder for Kommunerne, komme til at gælde for Valgmenigheder og eventuelt Frimenigheder i Forholdet overfor Staten og det Tilskud, som kan forventes fra denne.

Lange: Jeg er enig med det ærede Medlem for Sakskøbing (Rørdam) om Betimeligheden af dette Lovforslags Fremkomst. Allerede i Fjor, da Lovforslaget var fremme, og jeg havde Ordet i denne Anledning, udtalte jeg min Beklagelse over, at det var fremkommet saa sent, at det var umuligt at gennemføre det i Fjor. I Aar er Lovforslaget fremkommet saa tidligt, at der er Haab om, at det kan blive gennemført i denne Samling. Det her rejste Krav er saa berettiget, at man ikke bør skyde den Sag ud. Jeg ser i Modsætning til det ærede Medlem for Verringe (Lindø) paa Sagen fra et sanitært Synspunkt og mener, at det er absolut ukorrekt, at man rundt omkring paa Landet er nødt til at lade Lig af Folk, der ere døde af smitsomme Sygdomme, henstaa i Huset, at man ikke har et passende Sted at sætte Liget hen.

Det eneste, der for mig ved dette Lovforslag kan staa som tvivlsomt, er, hvor stort det Tilskud, der skal ydes fra Statskassens Side, skal være, idet jeg ligesom i Fjor vil udtale, at det vel neppe gaar an at lade det afhænge af vedkommende Kommune, naar den ved, at den skal have Halvparten i Tilskud, hvorvidt den vil bygge et almindeligt Ligkapel eller

et større Begravelseshus, hvorfra man kan lade alle Begravelser foregaa. Jeg tror, der vil være Mulighed for at opføre en saadan Bygning til et Beløb af 8—900 Kr., men man kan ogsaa gaa op til 6—8,000 Kr., saa der turde være Nødvendighed for at sætte en Begrænsning for Størrelsen af disse Tilskud af Statskassen. Men i øvrigt er jeg fuldt enig med det ærede Medlem for Sakskøbing. Jeg mener ikke som de to foregaaende Talere, det ærede Medlem for Vordingborg (Carl Hansen) og det ærede Medlem for Verringe (Lindø), at man skal søge at arbejde denne Sag frem ad Frivillighedens Vej, der bør være et Paalæg for Kommunerne om, at der ved Kirken skal findes et Begravelseshus, hvor man kan sætte Ligene hen indtil den Dag, de skulle jordfæstes. Kravet er saa lille, at enhver Kommune med nogenlunde Forstaaelse af, hvad man skylder de sanitære Hensyn, maa finde det naturligt, at dette Krav bliver stillet.

Jeg skal ligesom de andre ærede Medlemmer, der have talt før mig, udtale det Ønske, at dette Lovforslag kan blive ført saa hurtigt til Ende i et Udvalg, at det i Aar kan blive til Lov.

Emil Petersen: Ærede Medlemmer, som bo paa Steder, hvor der ikke findes Ligkapeller, ville vistnok have i Erindring, at det mange Gange har været et stort Savn, at der ikke fandtes saadanne. De Forsøg, der have været gjorte paa ad Frivillighedens Vej at faa bygget Ligkapeller rundt omkring, ere, saa vidt jeg kan skønne, ikke mange. Jeg tror derfor, det er rigtigt, at man fra Statens Side opmuntrer til og selv støtter denne Bevægelse.

Det er ikke alene de fattige, som have svært ved at huse Ligene, men ogsaa under visse andre Forhold er det et stort Savn, at der ikke findes Ligkapeller, f. Eks. naar der indtræffer Epidemier, hvor Folk ikke kunne eller maa have Ligene i deres Hjem længere end højst nødvendigt. I de Egne, som grænse til Søen, træffer det ikke sjældent, at der ilanddriver Lig, og under saadanne Forhold har jeg været Vidne til, at Ligene ere blevne hensatte paa mildest talt meget upassende Steder.

Om man netop skal gaa den Vej, som Lovforslaget foreslaar, eller man skal vælge en anden, er for mig ikke det afgørende. Det afgørende, synes jeg, maa være, at Staten ved at tilsige sin Medvirkning fremskynder Opførelsen af Ligkapeller omkring paa Landet i størst muligt Omfang. Jeg synes, at det ærede Medlem for Sla-